

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 773

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 28 august 2023

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
1.144. — Decret privind conferirea Ordinului <i>Meritul Cultural</i> în grad de <i>Cavaler</i>	2	356. — Decizie privind numirea domnului Adrian Pinteș în funcția de secretar de stat la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale	11
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 198 din 20 aprilie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (6) din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	2-5	357. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Teodor Narcis Godeanu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc	12
Decizia nr. 306 din 25 mai 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 24 din 19 septembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală	5-9	358. — Decizie pentru modificarea și completarea Deciziei prim-ministrului nr. 46/2023 privind constituirea, organizarea și funcționarea Comitetului interministerial pentru prevenirea și combaterea abandonului școlar	12-13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
769. — Hotărâre privind recunoașterea Asociației „GAL Sucevița — Putna”, județul Suceava, ca fiind de utilitate publică.....	9	359. — Decizie pentru modificarea Deciziei prim-ministrului nr. 533/2021 privind înființarea Grupului de lucru interinstituțional GLI-CYBER	13
770. — Hotărâre privind recunoașterea Asociației Grupul de Acțiune Locală „Calafat” ca fiind de utilitate publică	10	360. — Decizie privind modificarea Deciziei prim-ministrului nr. 588/2021 pentru înființarea și funcționarea Comitetului interministerial privind situația termoelectrică din România	13
771. — Hotărâre pentru instituirea unei derogări de la prevederile pct. 53 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, în ceea ce privește nivelul indemnizației de cazare ce urmează a se acorda personalului încadrat în categoria I a indemnizației de deplasare, trimis în străinătate pentru participarea la Conferința Mondială de Radiocomunicații din 2023	10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
355. — Decizie privind eliberarea domnului Iulian Bucur din funcția de secretar de stat la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale	11	1.484/C. — Ordin al ministrului justiției privind actualizarea, pentru anul 2023, a numărului posturilor de notar public destinate persoanelor care au cel puțin 6 ani vechime în funcții de specialitate juridică și care vor promova concursul de dobândire a calității de notar public	14
		5.373. — Ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Creșa „Sfânta Ana” din municipiul Fălticeni, județul Suceava.....	15
		5.379. — Ordin al ministrului educației privind menținerea acreditării domeniului de doctorat „Inginerie energetică” în cadrul Școlii Doctorale de Științe Inginerești, organizată la Universitatea din Oradea	16

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea Ordinului *Meritul Cultural* în grad de *Cavaler*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 7 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 8/2003 privind Ordinul *Meritul Cultural* și Medalia *Meritul Cultural*, cu modificările ulterioare,

cu prilejul aniversării a 25 de ani de la apariția primului său număr, în semn de apreciere a profesionalismului și a contribuției deosebite aduse la promovarea științei militare și a culturii de securitate, atât în rândul personalului armatei, cât și la nivelul societății civile,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se conferă Ordinul *Meritul Cultural* în grad de *Cavaler*, categoria H „Cercetarea științifică”, revistei *Document. Buletinul Arhivelor Militare Române*.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

București, 28 august 2023.
Nr. 1.144.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 198

din 20 aprilie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (6) din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Marian Enache — președinte
Mihaela Ciochină — judecător
Cristian Deliorga — judecător
Dimitrie-Bogdan Licu — judecător
Laura-Iuliana Scântei — judecător
Gheorghe Stan — judecător
Livia Doina Stanciu — judecător
Elena-Simina Tănăsescu — judecător
Varga Attila — judecător
Raluca-Alexandra Buterez-Fășie — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (6) din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Lăcrimioara-Liana Jula în Dosarul nr. 2.404/100/2021 al Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.098D/2022.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Referitor la încălcarea art. 44 din Constituție, acesta arată că sporul salarial invocat de autoarea excepției nu constituie un bun, acesta ar putea deveni un bun numai în măsura în care ar deveni exigibil, și, prin urmare, nu suntem în ipoteza unei încălcări a dreptului de proprietate. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea principiului egalității, reprezentantul Ministerului Public apreciază că nu se poate deduce o discriminare prin compararea a două categorii profesionale diferite, așa cum procedează autoarea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 7 septembrie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 2.404/100/2021, **Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale a sesizat**

Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (6) din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Lăcrimioara-Liana Jula cu prilejul soluționării cererii de apel formulate de autoarea excepției împotriva sentinței prin care a fost respinsă solicitarea acesteia de acordare a unor drepturi bănești suplimentare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia apreciază că textul criticat încalcă dreptul de proprietate, întrucât sporul face parte din salariul lunar, nefiind o recompensă ocazională, și reprezintă un drept patrimonial stabilit de autoritățile naționale pe baza legislației în vigoare. În susținerea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea din 9 decembrie 1994, pronunțată în Cauza *Rafinăriile grecești Stran și Stratis Andreadis împotriva Greciei*, Hotărârea din 18 februarie 2009, pronunțată în Cauza *Andrejeva împotriva Letoniei*, Hotărârea din 26 noiembrie 2002, pronunțată în Cauza *Buchen împotriva Cehiei*, Hotărârea din 5 octombrie 2006, pronunțată în Cauza *Müller împotriva Austriei*), potrivit căreia noțiunea generică de „bun” acoperă și dreptul de a fi beneficiar al unui drept salarial, iar limitarea nejustificată a unui drept recunoscut, cum ar fi dreptul salarial, drept nesocotit ulterior, fără a exista o justificare obiectivă și rezonabilă pentru o asemenea îngrădire, constituie o privare de proprietate, în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dar și o discriminare în sensul art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție. Autoarea excepției susține că, deși în jurisprudența Curții Constituționale s-a statuat că i se acordă în exclusivitate legiuitorului atribuția de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestor drepturi, inclusiv modalitățile de calcul al cuantumului lor această marjă de apreciere este limitată de obligația ca măsurile adoptate să respecte principiul proporționalității, așadar, să fie adecvate, rezonabile și să asigure un just echilibru între interesul individual și cel general, al societății.

6. De asemenea, autoarea excepției apreciază că dispozițiile criticate încalcă și principiul egalității în drepturi, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât personalul medical care efectuează gărzi la domiciliu ajunge să se afle într-o poziție de evidentă discriminare față de orice alt salariat, de exemplu, din domeniul alimentației publice, care beneficiază de prevederile art. 142 din Codul muncii și implicit de sporul de 100% pentru munca prestată în zile libere. Este incontestabil, chiar și pentru o persoană fără studii juridice, faptul că se cuvine ca orice activitate desfășurată în zilele de repaus săptămânal să fie remunerată suplimentar față de cea desfășurată în zilele lucrătoare. Or, prin textul criticat, legiuitorul a prevăzut un spor de doar 40% din tariful orar aferent salariului de bază pentru numărul de ore pentru care personalul medical asigură garda la domiciliu, atât în zilele lucrătoare, cât și în zilele de repaus și sărbători legale. În acest context, autoarea excepției invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Hotărârea din 22 octombrie 1996, pronunțată în Cauza *Stubbings și alții împotriva Regatului Unit*, prin care instanța europeană a statuat că există discriminare în sensul art. 14 al Convenției atunci când persoane aflate în situații identice sau comparabile se bucură de un tratament preferențial unele față de altele.

7. În ceea ce privește modalitatea de aplicare a dispozițiilor legale privind sporurile acordate personalului medical, se susține că ar trebui să se aplice principiul de drept al coroborării normei speciale cu cea generală pentru a asigura un context nediscriminatoriu pentru personalul medical, aflat în prezent într-o

condiție de inferioritate față de ceilalți salariați. Cu această ocazie, autoarea excepției reamintește că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, paragraful 16), pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului.

8. **Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția este neîntemeiată. Referitor la pretinsa discriminare, instanța de judecată consideră că textul criticat nu este discriminatoriu, autoarea excepției nefiind discriminată prin dispozițiile legale menționate, câtă vreme aceste dispoziții se aplică personalului medical aflat în situația sa, iar susținerea că personalul medical este discriminat față de alte tipuri și alte categorii de salariați este neîntemeiată, o discriminare neputând fi dedusă prin compararea a două categorii diferite. În lumina art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, o discriminare constă în a trata în mod diferit, cu excepția justificării obiective și raționale, persoane aflate în situații comparabile. Conform principiului proporționalității, orice măsură luată trebuie să aibă o justificare rațională, adică să fie adecvată, capabilă în mod obiectiv să ducă la îndeplinirea scopului, trebuie să fie necesară, adică să fie indispensabilă pentru îndeplinirea scopului, și trebuie să fie proporțională, adică să asigure justul echilibru între interesele concurente pentru a fi corespunzătoare scopului urmărit. Prin urmare, instanța de judecată reține că, în speță, nu există pretinsa discriminare invocată de autoarea excepției, deoarece aceasta nu se află într-o situație comparabilă, pentru a susține că i-a fost aplicat un tratament diferit și discriminatoriu, lipsind orice fel de discriminare pentru persoanele din aceeași categorie cu autoarea excepției, astfel că dispozițiile contestate respectă dispozițiile art. 16 alin. (1) și ale art. 44 din Constituție.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 3 alin. (6) din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Textul criticat are următorul conținut: „*Medicii care sunt nominalizați să asigure asistența medicală de urgență, prin chemări de la domiciliu, sunt salariați pentru perioada în care asigură garda la domiciliu cu 40% din tariful orar aferent salariului de bază pentru numărul de ore în care asigură garda la domiciliu.*”

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale

art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că nemulțumirea autoarei excepției vizează, în principal, modalitatea de reglementare a sporului acordat personalului medical care efectuează gărzi la domiciliu, în raport cu sporurile acordate altor categorii socioprofesionale. Aceasta apreciază că adoptarea textului criticat a condus la reducerea veniturilor sale, aducându-se astfel atingere dreptului de proprietate.

15. În ceea ce privește dreptul unei categorii de personal salariat de a beneficia de anumite prime, sporuri ori adaosuri la salarii sau indemnizații de bază, Curtea a reținut în jurisprudența sa (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 414 din 14 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 780 din 26 august 2005) că prevederea cuprinsă într-un act normativ ce acordă acest drept nu reprezintă titlu constitutiv de drept de proprietate privată, care este garantat și ocrotit conform dispozițiilor art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție. O asemenea prevedere legală are semnificația acordării unor drepturi salariale suplimentare, care pot da naștere unui drept de creanță, atât timp cât prevederea legală este în vigoare și aplicabilă, nu este suspendată aplicarea ei și nu este abrogată.

16. În jurisprudența sa recentă în materia drepturilor salariale (a se vedea Decizia nr. 812 din 10 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 4 februarie 2021, paragraful 16), Curtea, analizând o eventuală încălcare a dispozițiilor art. 44 din Constituție și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a reținut că aceste prevederi nu se opun competenței legiuitorului de a reforma sistemul de salarizare. Astfel, protecția acordată drepturilor salariale prin normele constituționale și convenționale evocate se întinde în timp atât cât subsistă temeiul și baza legală a acordării lor.

17. Transpunând aceste considerente de principiu dezvoltate în jurisprudența sa, Curtea constată că textul criticat nu conduce la o încălcare a dreptului de proprietate privată, legiuitorul având dreptul de a institui, modifica sau abroga anumite prevederi care reglementează diverse sporuri salariale. Prin urmare, nicio eventuală reducere a cuantumului sporului acordat personalului medical care efectuează gărzi la domiciliu nu poate atrage încălcarea dreptului de proprietate privată.

18. În acest sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz și alții împotriva Spaniei*, paragraful 57. Mai mult, în Convenție nu se conferă dreptul de a primi în continuare un salariu într-un anumit cuantum (a se vedea, în acest sens, Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei*, paragraful 94).

19. În ceea ce privește ipoteza potrivit căreia legiuitorul nu ar mai putea modifica sistemul de salarizare, pe motiv că ar crea diferențe față de sistemul anterior de salarizare sau ar putea aduce atingere unor drepturi fundamentale, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 1.038 din 14 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 742 din 5 noiembrie 2010, a statuat că neconstituționalitatea unui text legal nu se poate pretinde prin simpla comparație dintre reglementarea veche și cea nouă, aceasta din urmă fiind considerată mai puțin favorabilă și declanșând automat un

șa-zis conflict de constituționalitate. Această soluție de principiu se regăsește, de exemplu, în Decizia nr. 44 din 24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 17 decembrie 1996 sau în Decizia nr. 72 din 5 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 28 februarie 2008.

20. Referitor la pretinsa încălcare a principiului egalității în drepturi, autoarea excepției susține că textul criticat discriminează personalul medical care efectuează gărzi la domiciliu, acesta ajungând să se afle într-o poziție inferioară față de alți salariați, care beneficiază de prevederile art. 142 din Codul muncii și implicit de sporul de 100% pentru munca prestată în zile libere, cum ar fi, de exemplu, angajații din domeniul alimentației publice.

21. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (a se vedea, spre exemplu, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

22. În ceea ce privește sporurile, premiile și alte stimulente, acestea reprezintă drepturi salariale suplimentare, nu drepturi fundamentale, consacrate și garantate de Constituție. Legiuitorul este în drept să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula. În acest sens sunt Decizia Curții Constituționale nr. 1.601 din 9 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 4 februarie 2011, Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012, respectiv Decizia nr. 663 din 29 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 21 ianuarie 2021, paragraful 15.

23. Aplicând aceste raționamente de principiu în speța dedusă controlului de constituționalitate, Curtea reține că textul de lege criticat dă expresie opțiunii legiuitorului în materia reglementării sporului acordat medicilor care sunt nominalizați să asigure asistența medicală de urgență, prin chemări de la domiciliu, fără a încălca principiul egalității în drepturi sau a restrânge drepturile acestora. Astfel, textul de lege criticat nu instituie, *per se*, discriminări în cadrul aceleiași categorii de personal, ci îi vizează în mod egal pe toți destinatarii noimei, potențiali beneficiari ai acestui tip de spor, fără privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare. Cu alte cuvinte, toți medicii care efectuează serviciul de gardă de la domiciliu beneficiază de același spor și se bucură în mod egal de acest drept acordat de legiuitor.

24. Referitor la susținerea autoarei excepției în sensul că dispoziția legală criticată creează o discriminare între aceasta și alți salariați care activează în alte domenii, cum ar fi cei din domeniul alimentației publice, instanța de contencios constituțional reamintește că principiul egalității în drepturi consacrat de art. 16 din Constituție presupune instituirea aceluiași tratament juridic în cazul unor situații identice sau cel puțin comparabile și nu interzice adoptarea de reguli specifice în cazul unor situații diferite unei diferențe de situații. Or, aceasta nu se află într-o situație identică sau similară cu un salariat din domeniul alimentației publice și, reținând situația obiectiv diferită în care se află aceste două categorii de persoane, legiuitorul a instituit un tratament juridic diferit pentru fiecare categorie de persoane.

25. În consecință, Curtea constată că textul supus controlului de constituționalitate nu încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție.

26. Cât privește criticile autoarei referitoare la modalitatea de aplicare în concret a dispozițiilor legale ce vizează acordarea anumitor drepturi salariale personalului medical, Curtea constată că această operațiune excedează controlului de

constituționalitate, această atribuție revenind autorităților publice responsabile, iar, în caz de litigiu, instanțelor judecătorești. Curtea reține, totodată, că stabilirea cuantumului sporului reprezintă opțiunea legiuitorului.

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Lăcrimioara-Liana Jula în Dosarul nr. 2.404/100/2021 al Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 3 alin. (6) din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 aprilie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Pentru magistrat-asistent

Raluca-Alexandra Buterez-Fășie,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

semnează

prim-magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 306

din 25 mai 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 24 din 19 septembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciocină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 24 din 19 septembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, excepție ridicată de Marin Drăghin în Dosarul nr. 1.232/332/2018 al

Judecătoriei Vânu Mare și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.719D/2019.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.929D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (3) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 24 din 19 septembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, excepție ridicată de Eugen Cornel Angheliescu în Dosarul nr. 4.488/225/2018 al Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin.

4. La apelul nominal lipsește autorul excepției. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea celor două dosare.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării cauzelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.929D/2019 la Dosarul nr. 1.719D/2019, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. Se susține că prin Decizia nr. 24 din 19 septembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, a fost lămurit regimul sancționator al instituției amânării aplicării pedepsei și că această decizie nu este de natură să determine lipsa de claritate, precizie și previzibilitate a dispozițiilor legale criticate. Se susține că, de altfel, autorii excepției deduc neconstituționalitatea dispozițiilor legale criticate din compararea acestora cu art. 96 alin. (4) din Codul penal, care reglementează suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei; or, neconstituționalitatea nu poate fi dedusă din compararea unor dispoziții legale între ele, ci din raportarea textelor criticate la dispozițiile Legii fundamentale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin încheierile din 29 mai 2019 și 18 iunie 2019, pronunțate în dosarele nr. 1.232/332/2018 și nr. 4.488/225/2018, **Judecătoria Vânu Mare și Judecătoria Drobeta-Turnu Severin au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 88 alin. (3) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 24 din 19 septembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală**, excepție ridicată de Marin Drăghin și de Eugen Cornel Anghelescu în cauze având ca obiect stabilirea vinovăției autorilor excepției pentru comiterea infracțiunii de conducere a unui vehicul fără permis de conducere, prevăzută la art. 335 alin. (1) din Codul penal, și, respectiv, a infracțiunii de conducere a unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe, prevăzută la art. 336 alin. (1) din Codul penal.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că dispozițiile legale criticate, în interpretarea dată prin Decizia nr. 24 din 19 septembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate și că acestea contravin principiului separației puterilor în stat.** Se arată că instituția amânării aplicării pedepsei a fost introdusă pentru prima dată în legislația penală românească prin dispozițiile Codului penal în vigoare, aceasta dorindu-se a fi o modalitate de individualizare a pedepsei mai blândă decât suspendarea executării pedepsei sub supraveghere. Prin urmare, se arată că amânarea aplicării pedepsei constituie, în viziunea legiuitorului, o alternativă la suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pentru persoane care au comis fapte prevăzute de legea penală cu un grad de pericol social redus.

9. Se face trimitere la expunerea de motive a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și se arată că, anterior pronunțării de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a Deciziei nr. 24 din 19 septembrie 2017, dispozițiile Codului penal în vigoare erau în acord cu prevederile Legii fundamentale, dar că, prin pronunțarea deciziei anterior menționate, ordinea constituțională a fost încălcată. Aceasta întrucât Decizia nr. 24 din 19 septembrie 2017 impune atât obligativitatea pronunțării soluției de condamnare pentru noua

infracțiune, cât și revocarea amânării aplicării pedepsei anterioare, în cazul săvârșirii unei noi infracțiuni intenționate în termenul de supraveghere al amânării aplicării pedepsei, instituind astfel un regim sancționator mai sever decât cel prevăzut pentru persoanele în privința cărora este revocată suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, referitor la care dispozițiile art. 96 alin. (4) din Codul penal prevăd că, dacă pe parcursul termenului de supraveghere, cel condamnat a săvârșit o nouă infracțiune, descoperită până la împlinirea termenului și pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii, chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei, norma penală anterior menționată putând fi aplicată, așadar, doar în condițiile în care pentru noua infracțiune s-a pronunțat o soluție de condamnare la pedeapsa închisorii. Se susține, totodată, că prin soluția pronunțată s-a creat pentru persoanele aflate în ipoteza normei juridice criticate un regim sancționator mai greu decât cel prevăzut pentru dispunerea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

10. În fine, este invocată Decizia Curții Constituționale nr. 874 din 18 decembrie 2018, prin care instanța de contencios constituțional a constatat că dispozițiile art. 27 din Codul de procedură civilă, în interpretarea dată prin Decizia nr. 52 din 18 iunie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sunt neconstituționale.

11. **Judecătoria Vânu Mare** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, făcând trimitere la soluția și la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 70 din 29 ianuarie 2019.

12. **Judecătoria Drobeta-Turnu Severin** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că, în privința persoanelor aflate în ipoteza normei juridice criticate, legiuitorul a prevăzut atât o individualizare legală a pedepsei — care constă în revocarea amânării aplicării pedepsei și în stabilirea unei noi pedepse potrivit dispozițiilor legale referitoare la concursul de infracțiuni, pedeapsă care trebuie executată într-un loc de detenție —, cât și o individualizare judiciară, care se aplică în mod coroborat. Așa fiind, se susține că dispozițiile legale criticate sunt clare, precise și previzibile și că acestea nu sunt discriminatorii.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 88 alin. (3) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 24 din 19 septembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, care au următorul cuprins: *„Dacă după amânarea aplicării pedepsei persoana supravegheată a săvârșit o nouă infracțiune, cu intenție sau intenție depășită, descoperită în termenul de supraveghere,*

pentru care s-a pronunțat o condamnare chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă amânarea și dispune aplicarea și executarea pedepsei. Pedepsa aplicată ca urmare a revocării amânării și pedeapsa pentru noua infracțiune se calculează conform dispozițiilor privitoare la concursul de infracțiuni.”

17. Prin Decizia nr. 24 din 19 septembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 860 din 1 noiembrie 2017, s-a decis că în ipoteza săvârșirii unei noi infracțiuni intenționate în termenul de supraveghere al amânării aplicării unei pedepse, atât pronunțarea soluției de condamnare pentru noua infracțiune, cât și revocarea amânării aplicării pedepsei anterioare sunt obligatorii.

18. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la calitatea legii, ale art. 15 referitoare la universalitate și ale art. 21 alin. (1) referitoare la accesul liber la justiție.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile legale criticate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la critici similare, fiind pronunțată, în acest sens, Decizia nr. 596 din 24 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 11 aprilie 2023, prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată.

20. Prin Decizia nr. 596 din 24 noiembrie 2022, precitată, paragrafele 17—37, referitor la cadrul general ce reglementează instituția amânării aplicării pedepsei, Curtea Constituțională a constatat că în Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, Partea generală, titlul III — *Pedepsele*, capitolul V — *Individualizarea pedepselor*, este cuprinsă secțiunea a 4-a — *Amânarea aplicării pedepsei* (art. 83 — *Condițiile amânării aplicării pedepsei*; art. 84 — *Termenul de supraveghere*; art. 85 — *Măsurile de supraveghere și obligațiile*; art. 86 — *Supravegherea*; art. 87 — *Modificarea sau încetarea obligațiilor*; art. 88 — *Revocarea amânării aplicării pedepsei*; art. 89 — *Anularea amânării aplicării pedepsei*; art. 90 — *Efectele amânării aplicării pedepsei*).

21. Amânarea aplicării pedepsei este o instituție juridico-penală nouă, o modalitate de individualizare a pedepsei care nu se regăsea în Codul penal din 1969 și care poate fi aplicată de instanța de judecată dacă sunt îndeplinite condițiile legale, atunci când scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia, instanța stabilind un termen de supraveghere a conduitei condamnatului (în acest sens, a se vedea Decizia nr. 721 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 20 ianuarie 2017, paragraful 21).

22. Astfel, potrivit art. 83 alin. (1) din Codul penal, instanța poate dispune amânarea aplicării pedepsei, stabilind un termen de supraveghere, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: a) pedeapsa stabilită, inclusiv în cazul concursului de infracțiuni, este amenda sau închisoarea de cel mult 2 ani; b) infractorul nu a mai fost condamnat anterior la pedeapsa închisorii, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 42 lit. a) și b) sau pentru care a intervenit reabilitarea ori s-a împlinit termenul de reabilitare [art. 42 — *Condamnări care nu atrag starea de recidivă* — „La stabilirea stării de recidivă nu se ține seama de hotărârile de condamnare privitoare la: a) faptele care nu mai sunt prevăzute de legea penală; b) infracțiunile amnistiate; (...).”]; c) infractorul și-a manifestat acordul de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității; d) în raport cu persoana infractorului, cu conduita avută anterior săvârșirii infracțiunii, cu eforturile depuse de acesta pentru înlăturarea sau diminuarea consecințelor infracțiunii, precum și cu posibilitățile sale de îndreptare, instanța apreciază că aplicarea imediată a unei pedepse nu este necesară, dar se impune supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată. Potrivit art. 83

alin. (2) din Codul penal, nu se poate dispune amânarea aplicării pedepsei dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este de 7 ani sau mai mare sau dacă infractorul s-a sustras de la urmărire penală ori judecată sau a încercat zădărnicea aflării adevărului ori a identificării și tragerii la răspundere penală a autorului sau a participanților.

23. Așadar, art. 83 din Codul penal reglementează condițiile amânării aplicării pedepsei, aceste condiții privind gravitatea infracțiunii săvârșite, cuantumul pedepsei stabilite de instanță, conduita anterioară a destinatarului normei și acordul acestuia de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității. Condițiile care privesc persoana destinatarului normei sunt menite să contribuie la formarea aprecierii instanței că aplicarea imediată a unei pedepse nu este necesară (Decizia nr. 721 din 6 decembrie 2016, precitată, paragraful 21). Această soluție este un substituent pentru soluția de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei prevăzută de reglementarea anterioară Codului penal în vigoare și se pronunță dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, în condițiile art. 83—90 din Codul penal [art. 396 alin. (4) din Codul de procedură penală]. În cazul acestei soluții, pedeapsa va fi stabilită, dar nu va fi aplicată. În această situație, instanța trebuie ca, pe baza unor criterii de apreciere care țin de persoana destinatarului normei, să își formeze convingerea că nu este necesară aplicarea unei pedepse, ci doar supravegherea acestuia timp de 2 ani.

24. Prin Decizia nr. 905 din 16 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 12 mai 2021, paragraful 27, Curtea a reținut că efectele amânării aplicării pedepsei reprezintă suma înlesnirilor puse la dispoziția persoanei în cauză care, în cadrul termenului de supraveghere, execută măsurile obligatorii și obligațiile individualizate prin hotărârea instanței de judecată, așa încât, după perioada de supraveghere, pedeapsa să nu se mai aplice. Astfel, față de efectele renunțării la aplicarea pedepsei, care sunt definitive, efectele amânării aplicării pedepsei sunt provizorii, până la expirarea termenului de supraveghere, și definitive, după acest termen, și îl plasează pe destinatarul normei în postura unui cetățean liber, dar care are de îndeplinit măsurile și obligațiile stabilite de instanța de judecată, și îi impun acestuia o conduită bună pentru resocializare. Persoana în cauză se poate manifesta liber în limitele stabilite concret prin aplicarea acestei măsuri favorabile de individualizare a pedepsei. De altfel, Curtea a reținut că și în practica judiciară s-a considerat că instituția amânării aplicării pedepsei este incompatibilă cu pronunțarea unei soluții de condamnare și, în consecință, în cazul în care reține incidența dispozițiilor art. 83 din Codul penal, instanța nu pronunță o soluție de condamnare, ci stabilește pedeapsa și dispune amânarea aplicării acesteia (Decizia nr. 17/A/2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală).

25. De asemenea, prin paragraful 30 al Deciziei nr. 905 din 16 decembrie 2020, precitată, Curtea Constituțională a reținut că, în cazul amânării aplicării pedepsei, fapta săvârșită constituie infracțiune și tragerea la răspundere penală este posibilă, motiv pentru care acțiunea penală se exercită și se epuizează în condiții normale, dar judecătorul manifestă încredere în posibilitățile de îndreptare a inculpatului fără a fi necesară sancțiunea penală și, ca atare, nu îl condamnă și nu îi aplică o pedeapsă.

26. Având în vedere aceste considerente, Curtea a conchis că, potrivit jurisprudenței sale, renunțarea la aplicarea pedepsei și amânarea aplicării pedepsei, ca modalități de individualizare a pedepselor, nu pot fi subsumate noțiunii de „condamnare”.

27. Curtea a constatat că aceste concluzii ce rezultă din jurisprudența instanței de contencios constituțional nu sunt însă

în contradicție cu soluția pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală prin Decizia nr. 24 din 19 septembrie 2017 — potrivit căreia, în ipoteza săvârșirii unei noi infracțiuni intenționate în termenul de supraveghere al amânării aplicării unei pedepse, atât pronunțarea soluției de condamnare pentru noua infracțiune, cât și revocarea amânării aplicării pedepsei anterioare sunt obligatorii —, această soluție fiind în acord cu dispozițiile art. 88 alin. (3) din Codul penal, referitor la revocarea amânării aplicării pedepsei, care reprezintă opțiunea legiuitorului în ipoteza comiterii de către persoana în privința căreia s-a dispus amânarea aplicării pedepsei a unei noi infracțiuni în cursul termenului de supraveghere.

28. Cu privire la acest din urmă aspect, Curtea Constituțională a pronunțat Decizia nr. 70 din 29 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 7 mai 2019, prin care a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate invocată.

29. Prin decizia anterior menționată, paragrafele 14—26, Curtea a reținut că art. 88 din Codul penal reglementează următoarele trei ipoteze în care amânarea aplicării pedepsei este revocată, respectiv: dacă pe parcursul termenului de supraveghere persoana supravegheată, cu rea-credință, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile impuse; dacă până la expirarea termenului de supraveghere persoana supravegheată nu îndeplinește integral obligațiile civile stabilite prin hotărâre, în afară de cazul când persoana dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească; dacă, după amânarea aplicării pedepsei, persoana supravegheată a săvârșit o nouă infracțiune, cu intenție sau intenție depășită, descoperită în termenul de supraveghere, pentru care s-a pronunțat o condamnare chiar după expirarea acestui termen.

30. În toate cele trei situații prevăzute la art. 88 alin. (1)—(3) din Codul penal, revocarea amânării aplicării pedepsei și dispunerea unei pedepse penale care să fie executată de către persoana condamnată sunt imperative pentru instanța de judecată, aceasta neputând să aleagă o altă formă de individualizare dintre cele reglementate la art. 80—106 din Codul penal.

31. Această manieră de reglementare a regimului juridic al pedepselor penale este determinată de caracterul excepțional al instituției amânării aplicării pedepsei (ca, de altfel, și al instituțiilor renunțării la aplicarea pedepsei, suspendării executării pedepsei sub supraveghere și liberării condiționate), prin raportare la instituția executării pedepselor penale, care constituie regula în materia analizată, caracter excepțional dat de aprecierea de către legiuitor a nivelului scăzut al pericolului pe care îl prezintă, pentru valorile sociale ocrotite prin legea penală, faptele care pot fi încadrate în condițiile prevăzute la art. 83 alin. (1) și (2) din Codul penal. În considerarea acestui pericol social redus, legiuitorul a prevăzut regula lăsării în libertate supravegheată a persoanei condamnate, pentru o perioadă de 2 ani.

32. În aceste condiții, săvârșirea de către persoana supravegheată a unor noi infracțiuni, cu intenție sau intenție depășită, denotă că aceasta nu a înțeles semnificația și pericolul faptelor comise și ale urmărilor acestora. Altfel spus, în privința unei asemenea persoane, stabilirea unei pedepse penale și amânarea aplicării acesteia nu și-au produs efectul de reeducare, în vederea reintegrării sale sociale.

33. Pentru acest motiv, cu privire la persoana aflată în situația anterior arătată, legiuitorul a prevăzut o individualizare legală a pedepsei aplicate, care va fi coroborată cu individualizarea judiciară a acesteia.

34. Cu privire la aceste aspecte, Curtea a reținut că individualizarea pedepselor penale constă într-o operațiune de

personalizare a acestora, prin care pedepsele sunt adaptate la nevoile de apărare a valorilor sociale. Aceasta întrucât chiar și infracțiunile din aceeași categorie pot fi săvârșite în maniere foarte diferite, care să denote un pericol social diferit. Altfel spus, individualizarea pedepsei este necesară pentru atingerea scopului său, pedeapsa trebuind să corespundă nevoilor de reeducare ale făptuitorului. Pentru realizarea acestei finalități, individualizarea pedepselor penale este făcută etapizat, mai întâi de legiuitor, prin dispozițiile legii penale, apoi de instanțele de judecată investite cu soluționarea cauzelor penale, iar, în final, de către organele administrative ale locului de detenție, fiecare dintre ultimele două categorii de autorități anterior menționate fiind obligată să respecte individualizarea pedepsei făcută în etapa anterioară intervenției sale. Astfel, individualizarea pedepselor penale este clasificată în individualizare legală, individualizare judiciară și individualizare administrativă.

35. Așa fiind, în ipoteza juridică reglementată la art. 88 alin. (3) din Codul penal, legiuitorul a prevăzut o individualizare legală a pedepsei pentru faptele săvârșite, care constă în revocarea amânării aplicării pedepsei și în stabilirea unei noi pedepse, potrivit dispozițiilor legale referitoare la concursul de infracțiuni, pedeapsă ce trebuie executată într-un loc de detenție. Cele trei forme de individualizare a pedepselor penale sunt aplicabile gradual, așa încât individualizarea legală analizată este urmată de individualizarea judiciară, care va fi realizată conform prevederilor art. 39 și 40 coroborate cu art. 74—79 din Codul penal.

36. Prin urmare, maniera de reglementare a regimului individualizării pedepsei în cazul concursului de infracțiuni săvârșit în ipoteza prevăzută prin textul criticat nu este de natură să încalce dreptul judecătorului de a proceda la individualizarea judiciară a pedepsei în situația analizată, fiind determinată de aprecierea de către legiuitor a pericolului pe care îl prezintă de apreciere de către legiuitor a pericolului pe care îl prezintă de apreciere de către legiuitor a pericolului pe care îl prezintă de către persoana supravegheată a unei noi infracțiuni pe parcursul termenului de supraveghere.

37. Această soluție juridică nu este de natură să creeze discriminare între persoanele care săvârșesc o singură infracțiune, în privința cărora se dispune amânarea aplicării pedepsei, și cele care au beneficiat de aceeași individualizare a pedepsei, dar care comit, cu intenție sau cu intenție depășită, noi infracțiuni, descoperite în termenul de supraveghere, indiferent de gravitatea acestora, întrucât cele două categorii de persoane se află în situații diferite, persoanele din cea de-a doua categorie fiind în situația comiterii unei noi infracțiuni, după momentul pronunțării unei hotărâri judecătorești de condamnare, aspect ce denotă nevoia obligării persoanelor supravegheate la executarea unor pedepse penale.

38. În ceea ce privește comparația făcută, în susținerea excepției de neconstituționalitate, între revocarea amânării aplicării pedepsei și revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere, sub aspectul menținerii acestei din urmă forme de individualizare a pedepsei în ipoteza săvârșirii, pe parcursul termenului de supraveghere, a unei infracțiuni pentru care este aplicată pedeapsa amenzii și al imposibilității menținerii amânării aplicării pedepsei, în situația comiterii, pe parcursul termenului de supraveghere, a unei infracțiuni similare celei anterior menționate, Curtea a reținut că o astfel de critică este inadmisibilă, întrucât neconstituționalitatea dispozițiilor art. 88 alin. (3) din Codul penal nu poate fi dedusă prin compararea lor cu prevederile art. 96 alin. (4) din Codul penal, ci doar prin raportarea textului criticat la dispozițiile Constituției.

39. Având în vedere aceste considerente, Curtea a reținut că prevederile art. 88 alin. (3) din Codul penal nu contravin principiului egalității în drepturi, reglementat la art. 16 alin. (1) din Constituție. Referitor la acesta din urmă, Curtea

Constituțională a reținut, în jurisprudența sa, că se impune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994) și, de asemenea, că art. 16 alin. (1) din Constituție își găsește aplicabilitatea doar atunci când părțile se găsesc în situații identice sau egale, care impun și justifică același tratament juridic (a se vedea Decizia nr. 192 din 31 martie 2005, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 21 iunie 2005).

40. În fine, Curtea a reținut că soluția juridică criticată reprezintă opțiunea legiitorului, conform politicii sale penale, și a fost reglementată conform dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție și în marja de apreciere prevăzută de acestea.

41. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența mai sus menționată, atât considerentele, cât și soluțiile pronunțate prin deciziile mai sus invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

42. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marin Drăghin și de Eugen Cornel Anghelescu în Dosarul nr. 1.232/332/2018 al Judecătorei Vânu Mare și în Dosarul nr. 4.488/225/2018 al Judecătorei Drobeta-Turnu Severin și constată că dispozițiile art. 88 alin. (3) din Codul penal, în interpretarea dată prin Decizia nr. 24 din 19 septembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Vânu Mare și Judecătorei Drobeta-Turnu Severin și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 mai 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind recunoașterea Asociației „GAL Sucevița — Putna”,
județul Suceava, ca fiind de utilitate publică**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 39 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se recunoaște Asociația „GAL Sucevița — Putna”, persoană juridică română de drept privat, fără scop lucrativ, cu sediul în localitatea Horodnic de Sus nr. 1.057, județul Suceava, ca fiind de utilitate publică.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Florin-Ionuț Barbu
Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Mircea Fechet

București, 24 august 2023.
Nr. 769.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind recunoaşterea Asociaţiei Grupul de Acţiune Locală
„Calafat” ca fiind de utilitate publică

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, şi al art. 39 alin. (1) din Ordonanţa Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociaţii şi fundaţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările şi completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se recunoaşte Asociaţia Grupul de Acţiune Locală „Calafat”, persoană juridică română de drept privat, fără scop lucrativ, cu sediul în municipiul Calafat, str. Alexandru Ioan Cuza nr. 34, judeţul Dolj, ca fiind de utilitate publică.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacşu

Ministrul agriculturii şi dezvoltării rurale,

Florin-Ionuţ Barbu

Ministrul mediului, apelor şi pădurilor,

Mircea Fechet

Bucureşti, 24 august 2023.

Nr. 770.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru instituirea unei derogări de la prevederile pct. 53 din anexa la Hotărârea Guvernului
nr. 518/1995 privind unele drepturi şi obligaţii ale personalului român trimis în străinătate pentru
îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, în ceea ce priveşte nivelul indemnizaţiei de cazare
ce urmează a se acorda personalului încadrat în categoria I a indemnizaţiei de deplasare, trimis
în străinătate pentru participarea la Conferinţa Mondială de Radiocomunicaţii din 2023

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Prin derogare de la prevederile pct. 53 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi şi obligaţii ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, cu modificările şi completările ulterioare, pentru personalul ce participă la Conferinţa

Mondială de Radiocomunicaţii, organizată de Uniunea Internaţională a Telecomunicaţiilor în Dubai, Emiratele Arabe Unite, în perioada 20 noiembrie—5 decembrie 2023, cheltuielile cu cazarea se pot efectua până la limita prevăzută în anexa la aceeaşi hotărâre pentru categoria a II-a de indemnizaţie de cazare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mircea Abrudean

p. Preşedintele Autorităţii Naţionale pentru Administrare
şi Reglementare în Comunicaţii,

Bogdan Cristian Iana

Bucureşti, 24 august 2023.

Nr. 771.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Iulian Bucur din funcția de
secretar de stat la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale**

Având în vedere Adresa Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 83.710 din 24 august 2023, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/6.523 din 24 august 2023,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Iulian Bucur se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACUContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mircea Abrudean

București, 28 august 2023.

Nr. 355.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Adrian Pinteș în funcția de secretar
de stat la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale**

Având în vedere Adresa Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale nr. 83.710 din 24 august 2023, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/6.523 din 24 august 2023,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Adrian Pinteș se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACUContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mircea Abrudean

București, 28 august 2023.

Nr. 356.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Teodor Narcis Godeanu
a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc**

Având în vedere Adresa Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc nr. 50.980 din 3 august 2023, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/5.910 din 4 august 2023, și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/30.535/M.N. din 23 august 2023, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 40.695/2023, în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 3 septembrie 2023, domnul Teodor Narcis Godeanu, consilier, Direcția generală de informatizare și monitorizare jocuri de noroc din cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc,

exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mircea AbrudeanBucurești, 28 august 2023.
Nr. 357.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**pentru modificarea și completarea Deciziei prim-ministrului nr. 46/2023
privind constituirea, organizarea și funcționarea Comitetului interministerial
pentru prevenirea și combaterea abandonului școlar**

În temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Decizia prim-ministrului nr. 46/2023 privind constituirea, organizarea și funcționarea Comitetului interministerial pentru prevenirea și combaterea abandonului școlar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 din 17 februarie 2023, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Comitetul este coordonat de șeful Cancelariei Prim-Ministrului, în calitate de președinte.”

2. **La articolul 1, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (21), cu următorul cuprins:**

„(21) În lipsa președintelui, Comitetul este coordonat de consilierul de stat din cadrul Cancelariei Prim-Ministrului, cu atribuții în domeniu.”

3. **Anexa nr. 1 „Componența Comitetului interministerial pentru prevenirea și combaterea abandonului școlar” se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.**

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Mircea AbrudeanBucurești, 28 august 2023.
Nr. 358.ANEXĂ(Anexa nr. 1 la Decizia prim-ministrului nr. 46/2023)

COMPONENȚA

Comitetului interministerial pentru prevenirea și combaterea abandonului școlar

1. Cancelaria Prim-Ministrului
2. Ministerul Educației
3. Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse
4. Ministerul Muncii și Solidarității Sociale
5. Ministerul Sănătății

6. Ministerul Justiției
7. Ministerul Finanțelor
8. Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării
9. Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene
10. Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
pentru modificarea Deciziei prim-ministrului nr. 533/2021
privind înființarea Grupului de lucru interinstituțional
GLI-CYBER

Având în vedere Adresa Cancelariei Prim-Ministrului nr. 1.338 din 21 august 2023, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/30.409/M.A. din 22 august 2023,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La articolul 1 alineatul (4) din Decizia prim-ministrului nr. 533/2021 privind înființarea Grupului de lucru interinstituțional GLI-CYBER, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1043 din 1 noiembrie 2021, cu modificările și completările ulterioare, literele a), a¹) și a²) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) Alexandru-Mihai Ghigiu — șeful Cancelariei Prim-Ministrului — președinte;

a¹) Ruxandra Ivan — Cancelaria Prim-Ministrului — membru;

a²) Mihnea-Claudiu Drumea — Secretariatul General al Guvernului — membru.”

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 28 august 2023.
Nr. 359.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind modificarea Deciziei prim-ministrului nr. 588/2021 pentru înființarea și funcționarea
Comitetului interministerial privind situația termoenergetică din România

Având în vedere Adresa Cancelariei Prim-Ministrului nr. 1.337 din 21 august 2023, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/30.408/M.A. din 22 august 2023,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La articolul 2 din Decizia prim-ministrului nr. 588/2021 pentru înființarea și funcționarea Comitetului interministerial privind situația termoenergetică din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1220 din

23 decembrie 2021, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Coordonarea Comitetului este asigurată de către un consilier de stat din cadrul Cancelariei Prim-Ministrului, cu atribuții în domeniu.”

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

București, 28 august 2023.
Nr. 360.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

privind actualizarea, pentru anul 2023, a numărului posturilor de notar public destinate persoanelor care au cel puțin 6 ani vechime în funcții de specialitate juridică și care vor promova concursul de dobândire a calității de notar public

Având în vedere Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România nr. 37 din 26.05.2023 privind propunerile de actualizare, pentru anul 2023, a numărului posturilor de notar public destinate persoanelor care au cel puțin 6 ani vechime în funcții de specialitate juridică și care vor promova concursul de dobândire a calității de notar public,

luând în considerare că pentru un număr de 54 de posturi vacante de notar public destinate notarilor stagieri care vor promova examenul de definitivat pentru anul 2022, aprobate prin Ordinul ministrului justiției nr. 3.919/C/2022, se va organiza examen în sesiunea 17—19 octombrie 2023,

în conformitate cu dispozițiile art. 21 alin. (2) și alin. (3) lit. c) din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu dispozițiile art. 31 lit. c) din Regulamentul de aplicare a Legii notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.333/C/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Numărul de 2.895 de posturi de notar public, din care 2.589 de posturi de notari publici în funcție, 54 de posturi vacante de notar public destinate notarilor stagieri care vor promova examenul de definitivat pentru anul 2022, aprobate prin Ordinul ministrului justiției nr. 3.919/C/2022, 194 de posturi de notari publici suspendați din exercițiul funcției, 15 posturi vacante destinate judecătorilor de la Înalta Curte de Casație și Justiție și 43 de posturi vacante destinate notarilor stagieri care vor promova examenul de definitivat, se actualizează, pentru anul 2023, cu 13 posturi vacante destinate persoanelor care au cel puțin 6 ani vechime în funcții de specialitate juridică și care vor promova concursul de dobândire a calității de notar public, potrivit anexelor nr. 1—16.

Art. 2. — Posturile de notar public actualizate, pentru anul 2023, destinate persoanelor care au cel puțin 6 ani vechime în funcții de specialitate juridică și care vor promova concursul de dobândire a calității de notar public sunt prevăzute în anexele nr. 1—15, întocmite pentru fiecare cameră a notarilor publici, și în anexa nr. 16 cuprinzând situația centralizată.

Art. 3. — Anexele nr. 1—16*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Serviciul profesiei juridice conexe și Uniunea Națională a Notarilor Publici din România vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin. Un exemplar al ordinului se comunică Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul justiției,
George Cătălin Șerban,
secretar de stat

București, 10 august 2023.

Nr. 1.484/C.

*) Anexele nr. 1—16 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 773 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**privind acordarea autorizației de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Creșa „Sfânta Ana” din municipiul Fălticeni, județul Suceava**

Având în vedere prevederile:

- art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare;
 - art. 11 lit. a), respectiv ale art. 15 lit. e) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 155/2022 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar;
 - Hotărârii Guvernului nr. 993/2020 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație, cu modificările și completările ulterioare;
 - Hotărârii Guvernului nr. 994/2020 privind aprobarea standardelor de autorizare de funcționare provizorie și a standardelor de acreditare și de evaluare externă periodică în învățământul preuniversitar, cu modificările ulterioare;
 - Hotărârii Guvernului nr. 566/2022 privind aprobarea Metodologiei de organizare și funcționare a creșelor și a altor unități de educație timpurie antepreșcolară;
 - Ordinului ministrului educației și al ministrului sănătății nr. 4.869/2.698/2022 privind aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a furnizorilor de educație timpurie antepreșcolară;
 - Hotărârii Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 8 din 27.06.2023;
 - Ordinului ministrului educației nr. 3.679/2023 privind desemnarea Grădiniței cu Program Prolungit „Pinocchio” Fălticeni, județul Suceava, ca unitate tutelară în vederea parcurgerii procedurii de autorizare de funcționare provizorie prevăzute de art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Creșa „Sfânta Ana” din municipiul Fălticeni, județul Suceava;
 - Referatului de aprobare nr. 9.223 din 31.07.2023 pentru aprobarea proiectului de ordin al ministrului educației privind acordarea autorizației de funcționare provizorie pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Creșa „Sfânta Ana” din municipiul Fălticeni, județul Suceava,
- în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă autorizația de funcționare provizorie unității de învățământ preuniversitar de stat Grădinița cu Program Prolungit „Pinocchio” Fălticeni, cu sediul în str. Nicolae Beldiceanu, FN, județul Suceava, pentru unitatea de învățământ preuniversitar de stat Creșa „Sfânta Ana” din municipiul Fălticeni, str. Nicolae Beldiceanu nr. 5, județul Suceava, pentru nivelul de învățământ „antepreșcolar”, limba de predare „română”, forma de învățământ „program prelungit”, începând cu anul școlar 2023—2024.

Art. 2. — (1) Prezentul ordin de acordare a autorizației de funcționare provizorie Creșei „Sfânta Ana” din municipiul Fălticeni, județul Suceava, reprezintă actul de înființare al acestei unități de învățământ preuniversitar de stat cu personalitate juridică, pentru care autoritatea publică locală Fălticeni, județul Suceava, are calitatea de persoană juridică fondatoare, respectiv ordonator principal de credite.

(2) Autorizația de funcționare provizorie conferă Creșei „Sfânta Ana” din municipiul Fălticeni, județul Suceava, calitatea de furnizor de educație, respectiv dreptul de organizare și desfășurare a procesului de învățământ, pentru nivelul de învățământ „antepreșcolar”, limba de predare și forma de învățământ menționate la art. 1.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Creșa „Sfânta Ana” din municipiul Fălticeni, județul Suceava, are următoarele obligații:

a) de a angaja personal didactic și nedidactic, cu respectarea prevederilor Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și a tuturor celorlalte reglementări legale în vigoare;

b) de a solicita acreditarea în termen de maximum trei ani de la absolvirea primei promoții, conform prevederilor legale în vigoare, pentru nivelul de învățământ „antepreșcolar”, dar nu mai târziu de anul școlar 2028—2029;

c) de a întocmi și înainta Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar raportul anual de evaluare internă a calității, până cel mai târziu la data de 15 octombrie a fiecărui an (<https://calitatearacip.eu>).

(2) Proprietarul imobilului de la adresa menționată la art. 1, în care se desfășoară activitățile de învățământ, de nivel „antepreșcolar”, are obligația de a asigura condițiile de funcționare, inclusiv obținerea și menținerea autorizației sanitare și a autorizației de securitate la incendiu.

(3) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Suceava, va monitoriza punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Creșa „Sfânta Ana” din municipiul Fălticeni, județul Suceava, este monitorizată și controlată periodic de Ministerul Educației, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar și de Inspectoratul Școlar Județean Suceava, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acordării autorizației de funcționare provizorie.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar de stat Creșa „Sfânta Ana” din municipiul Fălticeni, județul Suceava, Ministerul Educației, Inspectoratul Școlar Județean Suceava și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 16 august 2023.
Nr. 5.373.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**privind menținerea acreditării domeniului de doctorat „Inginerie energetică”
în cadrul Școlii Doctorale de Științe Inginerești, organizată la Universitatea din Oradea**

În conformitate cu prevederile:

— art. 138 alin. (1) și (2) și ale art. 158 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 681/2011 privind aprobarea Codului studiilor universitare de doctorat, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului educației nr. 3.651/2021 privind aprobarea Metodologiei de evaluare a studiilor universitare de doctorat și a sistemelor de criterii, standarde și indicatori de performanță utilizați în evaluare;

— Ordinului ministrului educației nr. 5.979/2021 privind menținerea acreditării Universității din Oradea în vederea organizării programelor de studii universitare de doctorat, cu modificările ulterioare,

luând în considerare Adresa Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior (ARACIS) nr. 4.774 din 13.07.2023, înregistrată la Ministerul Educației cu nr. 502/GP din 20.07.2023, prin care se înaintează Hotărârea Consiliului ARACIS nr. 183/H din 13.07.2023 cu privire la menținerea acreditării domeniului de doctorat „Inginerie energetică” în cadrul Școlii Doctorale de Științe Inginerești, organizată la Universitatea din Oradea,

în temeiul art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă menținerea acreditării domeniului de studii universitare de doctorat „Inginerie energetică” care se organizează în cadrul Școlii Doctorale de Științe Inginerești din Universitatea din Oradea.

Art. 2. — Direcția generală învățământ universitar din cadrul Ministerului Educației și instituția organizatoare de studii universitare de doctorat — Universitatea din Oradea vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 16 august 2023.
Nr. 5.379.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

